

rosomje a počnym wjedženju tutu swjatu Jesuŝowu wjeczeć
 dostacź móhł. Tuta njebieska jědź, tuto njebieske picze
 pošylń a sdźerž mje w prawej wěrje k wěcznemu žiwjenju.
 Tak dha je tež moje žadanje dopjelnjene, so by tež moja
 jědź psched mojim preczczehnjennom Bože wotkasanje bylo.
 Spožcź mi tež, so by moje najpošleńšce słowo na swěcze
 „Jesuŝ“ bylo, a so bych u moje najpošleńšce myšle, kiž
 bych měl, na Jesuŝowu krej, smjercź, czerpjenje a wu-
 mrjecze a na jeho swjatu saŝlužbu složene byle. Tak
 wěm, so wješeły a sbóžny wumru. Je Bóh ja naš, schtó
 móhł pschecziwo nam bycź? Haj schtó chze mje dželicź
 wot lubošcze Jesuŝoweje? Ja jeho njepuschcžu, doniž
 mje do towarstwa swjatych a wuŝwolonych njepschinješe.
 Jesuŝ je mój, jeho krej je moja, jeho prawdošč je moja,
 jeho njebieska su moje.

To ja wěscze doczalam,
 Schtož je mi mój Jesuŝ prajił:
 Psches smjercź pónđzesch k njebiesam.
 Na to bym ja wěru stajił.
 Nětko „Hamjeń“ wurjeknu:
 Jesuŝa ja njepuschcžu.

Ta krej a prawdošč Khrystuŝa
 Je moja draŝta pschistojna,
 S tej psched Bohom ja wobstacź chžu,
 Hdž do njebia nuts počahnu.

Hamjeń.

J. B. Starla.

264.

Dobroproschenje strownych sa czežny thoreho.

Ssmilny, miłosčiwny Božo a sbóžniko, kiž próstwy
 swojich kóždy czaŝ wuŝlyschisch, pohladaj s hnadu na naš